

Візит О. М. Косигіна в Австрію

ВІДЕНЬ. 2 липня в столицю Австрії з офіційним візитом на запрошення Федерального уряду Австрійської республіки прибув Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін.

(ТАРС).

РАДЯНСЬКО-АВСТРІЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

ВІДЕНЬ. 2 липня тут почалися переговори між Головою Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіном і федеральним канцлером Австрії Б. Крайським.

У ході переговорів, що проходили у відвертій і дружній обстановці, були обговорені питання, що торкаються розвитку і зміцнення відносин між Радянським Союзом і Австрією.

Відбувся також обмін думками щодо деяких проблем сучасного міжнародного становища, які становлять взаємний інтерес.

(ТАРС).

НАРАДА В ХЕЛЬСІНКІ

ХЕЛЬСІНКІ. 3 липня тут почалася нарада з питань безпеки та співробітництва в Європі. Це перший етап наради, який проходить на рівні міністрів закордонних справ. В ньому беруть участь делегати 33 європейських держав, США і Канади. Радянську делегацію очолює міністр закордонних справ А. А. Громико.

Нараду відкрив міністр закордонних справ Фінляндії А. Кар'ялайнен.

Президент Фінляндської республіки У. К. Кекконен, який виступив з вітальною промовою, підкреслив історичне значення наради з питань безпеки та співробітництва в Європі.

З вітальним словом до делегатів звернувся генеральний секретар ООН Курт Вальдхайм.

На сьогоднішньому ранковому засіданні учасники наради схвалили заключні рекомендації багатосторонніх консультацій у Хельсінкі.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!



МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ 9 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 79 (1715).

ЧЕТВЕР, 5 липня 1973 року

Ціна 2 коп.

В ІМ'Я МИРУ НА ПЛАНЕТИ

Політбюро ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР прийняли документ «Про підсумки візиту товариша Л. І. Брежнєва у Сполучені Штати Америки».

В документі говориться, що, розглянувши підсумки візиту у Сполучені Штати Америки Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, і високо оцінивши його особистий вклад, Політбюро ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР, цілком і повністю схвалили політичні і практичні результати цього візиту.

Підсумки візиту Генерального секретаря ЦК КПРС у Сполучені Штати Америки, говориться далі,

є новим підтвердженням плодотворності й ефективності прийнятої ХХІV з'їздом КПРС Програми миру, новим переконливим доказом сили і життєвості ленінської політики мирного співіснування.

Проведення і успішне завершення переговорів заклали добру основу для нормального розвитку радянсько-американських відносин, для зміцнення взаємовигідного співробітництва між двома країнами і одночасно вносять вклад у справу закріплення розрядки напруженості, зміцнення загального миру і безпеки народів. Підсумки радянсько-американських переговорів, підкреслюється в документі, високо оцінюються радянським народом, братніми соціалістичними країнами,

міжнародним комуністичним рухом, миролюбними і прогресивними силами як такі, що відповідають інтересам миру, інтересам народних мас усіх країн.

* * *

Політбюро ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР обговорили повідомлення про зустріч Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва з Президентом Французької Республіки Ж. Помпіду в червні 1973 року і цілком схвалили її результати, що відповідають інтересам народів обох країн і мають позитивне значення для закріплення процесу розрядки напруженості в Європі і в усьому світі.

(ТАРС).

ВІДПОВІДЬ НА ЗАКЛИК

ЦЕ НАША ХЛІБОРОБСЬКА ЧЕСТЬ

жнив. І хоч серед колгоспних комбайнерів лише двоє молодих, все ж вважаємо, що турбота про урожай — то турбота наша, комсомольська.

У колгоспі пшеницею засіяно 300 гектарів. Зібрати зерно швидко і без втрат — значить зекономити не одну тону хліба. Для цього налегдали комбайни, перевірили їх на герметичність. Бункери комбайнів, які втримали герезірку, прикрасили знак «Д-73». Без допуску агрегат в поле не вийде.

Кожен з наших механізаторів пообіцяв зібрати урожай із 100—110 гектарів.

Зобов'язання серйозне, і комсомольська організація колгоспу бере жнива під пильний контроль.

Нещодавно провели засідання комітету комсомолу, де затвердили план роботи організації на дні косовиці.

Головна роль у контролі над ходом жнив належить, звичайно, «Комсомольському прожектору». Він буде боротися з втратами зерна в полі, на дорогах та на токах, з марнуванням робочого часу, перевірятиме забезпеченість комбайнерів технікою та автотранспортом, оперативність технічного обслуговування та ін-

ше. Під час жнив штаб «КП» проведе 3—4 рейди.

Напруженість жнивної ділянки нерідко не дозволяє механізаторам бути в курсі всіх подій. Тут на допомогу хліборобам придуть політінформатори та агітатори. Вчителі Межирічанської середньої школи Ю. Д. Котіков, О. М. Лисовська та інші вирушать на поле з лекціями й бесідами.

У турботах про організацію роботи на полі, ми не забуваємо про відпочинок. Валентина Меньчук та Людмила Цимбалюк, яким доручено вести культурно-масову роботу, готують вечори відпочинку, що відбудуться під час жнив.

О. ТАРКО,
механізатор, член комітету комсомолу колгоспу «Росія».
Голованівський район.



КЩО судити по тій кількості праці, яку вкладає людина у вирощення врожаю однієї культури, то пшениця поступиться місцем і буряку, і кукурудзі, і картоплі. Увесь процес, від сівби до молотби механізовано. І все ж кажуть: був би хліб, а решта прикладеться. Адже він — усьому голова.

Тож не дивно, чому так ретельно готуємось до

ВТРАТАМ ЗЕРНА — ЗАСЛІН

Боротьба за великий хліб у третьому, вирішальному році п'ятирічки — один з головних етапів виконання завдань ХХІV з'їзду КПРС. Ось чому з радістю члени нашої комсомольсько-молодіжної тракторної бригади зустріли і схвалили лист комбайнерів України та заклик маловісківців — зібрати урожай в стислі строки і без втрат.

Нинішнього року бригада взяла підвищені соціалістичні зобов'язання: на кожному з 560 гектарів зібрати по 45 центнерів озимої пшениці, довести врожайність ячменю до 24, жита —

25 центнерів. Механізована ланка по вирощуванню високих врожаїв просянних зобов'язалася на площі 100 гектарів зібрати по 100 центнерів зерна кукурудзи.

Вчасно, в найоптимальніші строки в бригаді зорали на зяб, посіяли озимі, провели сінглатримання, на високому агротехнічному рівні доглядали посіви. Хліба стоять густі, як сіна. Ще виникли відремонтували всю збиральну техніку, зараз перевірили комбайни в роботі, обладнали пристоями, що закрили шляхи втратам зерна, і на кожному з агрегатів стоїть знак «Д-73». У бригаді створили чотири комсомольсько-молодіжні екіпажі комбайнів.

Готовність техніки до жнив переві-

рили комсомольські «прожектористи». Вони беруть під свій контроль транспортування зерна, забезпечення техніки протипожежним інвентарем.

Настрій у всіх членів бригади бадьорий, боїловий. До найвідповідальнішого хліборобського іспиту підготувалися добре. Все зробимо, аби косовицю ранніх зернових, як і зобов'язувалися, провести за дев'ять днів.

В. ГАЛУШКО,
бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрівського району.



КУРСИ ТРАКТОРИСТІВ ВІКТОР ПОТЬОМКІН ЗАКІНЧИВ ЩЕ ДО СЛУЖБИ В ЛАВАХ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ.

З ТОГО ЧАСУ ВІН ЗОРВ НЕ ОДНУ СОТНЮ ГЕКТАРІВ ЗЕМЛІ НОВОСЕЛІЦЬКОГО ВІДДІЛКА УЛЬЯНОВСЬКОГО БУРЯКОРАДГОСПУ. ЙОГО ПОРТРЕТ, ЯК ПОРТРЕТ КРАЩОГО ТРАКТОРИСТА ПОМІСТИЛИ НА ДОШЦІ ПОШАНИ. І ХЛОПЕЦЬ ВИПРАВДОВУЄ ВИСОКУ ЧЕСТЬ: ШОДЕННІ НОРМИ ВИРОБІТКУ ВІН ЗАВЖДИ ПЕРЕВІНКУЄ.

Фото В. ВЕРБИЦЬКОГО.

ПРИЗ ДІСТАНЕТЬСЯ ПЕРЕМОЖЦЕВІ

В ЗМАГАННЯ
ВКЛЮЧАЮТЬСЯ
240 МОЛОДИХ
КОМБАЙНЕРІВ



Знову — жнива! Всьоме молоді комбайнери області виборюватимуть перехідний приз газети «Молодий комунар» «Кращому молодому жінцю Кіровоградщини». Два роки підряд володарями вимпелу були молоді механізатори з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району Борис Сметана та Григорій Назаренко. Нині включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за високий врожай 1973 року понад 240 молодих комбайнерів, боротимуться за цю почесну відзнаку праці.

Хто ж з них досягне успіху в третьому, вирішальному році п'ятирічки? Чекати на відповідь лишилося недовго. Все важчає колос. Через декілька днів нива сповниться гуркотом комбайнів, стрекотом живаврок — над полями задзвенить симфонія праці, і в кузові автомашин, причепів потече золотаве зерно.

Обговоривши листа членів комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Перше травня» Маловісківського

району, більшість комсомольсько-молодіжних колективів нинішнього року вирішили закінчити жнива ранніх зернових за десять днів. Тож і в умовах конкурсу це має своє відображення. Переможцем стане комбайнер віком до 35 років, який досягне найкращих результатів на косовиці, підбиранні і обмолочуванні валків, прямому комбайнуванню, тобто, хто скосить зернові на найбільшій площі, матиме найвагоміші на молоту за десять робочих днів. При підбитті підсумків конкурсу враховуватимуться також показники, яких комбайнери досягнуть за весь період жнив, прийматимуться до уваги обладнання агрегатів необхідними пристроями та устаткуваннями, що створюють заслін втратам зерна, високоякісне виконання збиральних робіт, дбайливий догляд за технікою.

Переможець конкурсу молодих комбайнерів буде відзначений призом «Молодого комунара» «Кращому молодому жінцю Кіровоградщини» та цінним подарунком.



КОМБАЙН ніяк не заводився. Ось вже біля нього збирається гурт механізаторів, майже кожен, хто був у той час на польовому стані, визнає своїм обов'язком допомогти комбайнерові, хоча б порадою, визначити причину несправності агрегата. Врешті-решт вдаються до буксира, але й те не допомагає.

— А потім і мого теж так само заводитимемо, — говорить до нас молодий тракторист Володимир Майданик.

Саме таку непривабливу картину довелося спостерігати на польовому стані тракторної бригади № 1 колгоспу «Дружба». Біля агрегату чимало механізаторів — значить ремонт у розпалі, в той час, як не сьогодні, то завтра починаються жнива.

— Чому так затрималися з підготовкою техніки до косовиці? — запитуємо бригадира. В того настрій зпсований, — ремонт затягується.

— Причин немало. Лише кілька днів тому вдалося злізти з комбайнерів з інших робіт і поставити до агрегатів — не вистачає механізаторських кадрів.

Нарікань на адресу районного відділу «Сільгосптехніки» під час рейду в колгоспах «Дружба» та «Червоний партизан» чути вистачило. І попри небезпідстав.

Пояснення бригадира слухає й ватажок місцевої комсомолії Володимир Голуб. Чи відомо штабу «КП» про становище, що склалося з підготовкою техніки до жнив? Особисто Володимиру — ні, бо рейд «прожектористи», здається, проходили, але без нього, тому дізнатися про виявлені недоліки неможливо.

Піходимо до комбайнів. Володимир Майданик та Павло Стасенко показують всі можливі шляхи втрат зерна. Та втрат не повинно бути. Комбайнери ухилилися кожен з таких можливих витоків: негерметичні зазори між покосом камерою й молотаркою, на жатках встановлені недостатньо щільні, заклипані колосовий шпек та ін. Відчувається турбота про те, щоб не пропало жодного колоска, жодної зернини. Однак поруч зауваження іншого плану: механізатори досі не ознайомилися з правилами безпеки руху, не проінструктовані щодо правил

кого штабу «КП» тут навіть не існує.

— З ким прозодити рейди, — широк дивується Лідія Татарова, секретар комсомольської організації. — Досить нам виступати, а то вже одного прокритикували, так він і газету нашу зірвав ще й погрожував. Тепер боїмося.

Безперечно, вина в тому, що в обох перевернених нами колгоспах «прожектористи» потрапили в зацінок, повністю райкому комсомолу.

Ще на початку червня на засіданні бюро розроблені заходи щодо активної участі молоді у проведенні жнив, розіслані в первинні організації, але досі у райкомі не мають точної, копче потрібної інформації з місць. Тож і не дивно, що на запитання, скільки всього юнаків і дівчат трудитиметься на косовиці, тут відповіли неконкретно й узагальнююче: багато. Якщо ж багато, то цікавимося, скільки молодіжних екіпажів вийде на жнива? Відповілі була: жодного.

Кожен, з ким дозволося розмовляти того спекотного червеневого дня, обов'язково висловлював своє задоволення дорідним врожаєм, що дозріває на полях. Та справедливо кажуть в народі: не той хліб, що в полі, а той, що в коморі. І тому сьогодні на совісті кожного, хто причетний до щедрої хлібної ниви, зробити все, що від нього залежить, щоб на перший поклик колоска дружно розгорнути спільну боротьбу за хліб.

Рейдова бригада: Н. ЗГАРСЬКА — член районного штабу «КП»; М. ТИЩЕНКО — інструктор професійної пожежної частини № 20; А. БАБАК — спецкор «Молодого комунара».

Олександрівський район.

РЕЙД «МК» КОЛИ НАЗДОГАНЯЮТЬ ЧАС

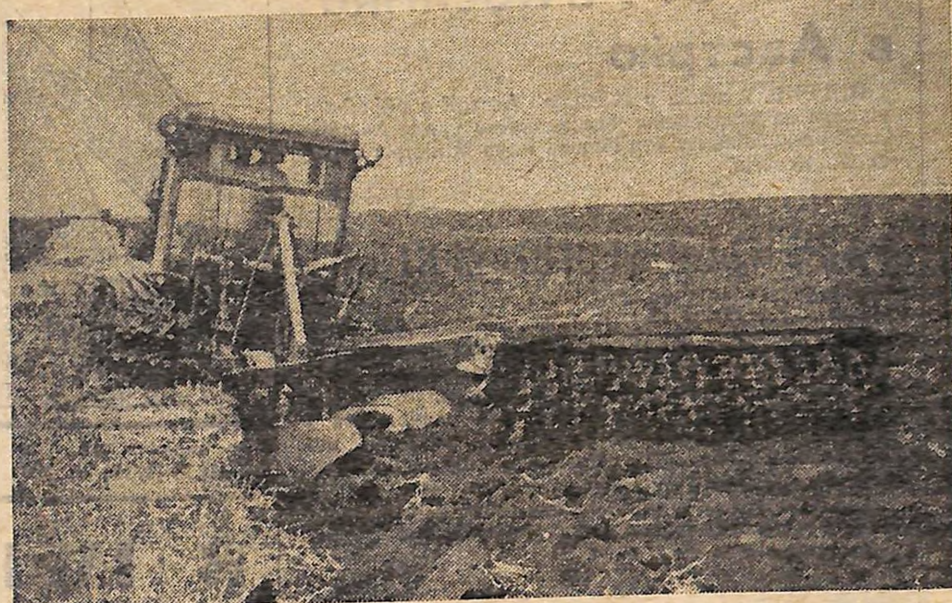
■ СКІЛЬКИ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ БРАТИМЕ УЧАСТЬ У ЖНИВАХ? У РАЙКОМІ ВІДПОВІДАЮТЬ: БАГАТО.

■ КОГО ЗЛЯКАЛИСЯ «ПРОЖЕКТОРИСТИ»?

пожежної безпеки при збиранні врожаю, жоден агрегат не обладнаний необхідними засобами на випадок пожежі.

Вже тоді механізатори говорили про можливі витрати робочого часу, про простий комбайнів — не вистачає автомобілів, причепів. Отже, як бачимо, є підстави сільським «прожектористам» похвалити боротьбу з втратами робочого часу, за підвищення культури виробництва, зміцнення трудової дисципліни, поліпшення умов праці й відпочинку хліборобів, боротьбу з безгосподарністю за економію і безрежисність.

Невиправданий спокій панує і серед «прожектористів» «Червоного партизана». Більш того, як та-



Після підготовки синажу в механізаторів нові турботи. Володимир Григорчук, комсомолец колгоспу «Заповіт Леніна» Кіровоградського району знає: доля озимої багати в чому залежить від добре відрегульованого плугу. Тому перед початком роботи звичний огляд агрегату — адже сьогодні, як і вчора, трактористи оратимуть землю з безвиконанням плану.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.



ЗНОВУ В КІРОВОГРАДІ

■ ДО ГАСТРОЛЕЙ АСТРАХАНЬСЬКОГО РОСІЙСЬКОГО ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ІМЕНІ КІРОВА В НАШІ ОБЛАСТІ.

Наш театр — один з найстаріших в країні. Гастролі на Україні він завершує свій сто шістдесят третій сезон. На сцені театру в різний час грали М. Ермолова, Г. Федотова, М. Савіна, В. Комісаржевська, М. Орлов та інші визначні актори.

Ваше місто і наш театр об'єднує ім'я більшовика-ленінця С. М. Кірова. Він надавав великого значення становленню театру в Астрахані, неодноразово виступав перед його глядачами з промовами. У нашій трупі виник великий інтерес до міста, що носило ім'я Кірова, до його трудівників. Для них ми привезли своє мистецтво.

Основа репертуару театру складають твори, що розкривають образ нашого сучасника («Людина зі сторони» І. Дворецького, «Валентин і Валентина» М. Рошнина та інші). В репертуарі театру — і твори російської класичної драматургії. Так, на честь 150-річчя О. Островського було здійснено постановку п'єси «Шалені гроші» і «Красень мужичина».

Глядачі області зможуть подивитися «Знову імператриці» О. Толстого, «Прощай і співай» М. Дягалева, «Товариш по службі» Е. Рязанова та Е. Брагинського, «Темна історія» П. Шеффера.

В нашій трупі багато досвідчених митців. Це люди, які вже давно працюють у театрі, на них рівняється молодь. Кіровоградці зустрінуться з заслуженими артистами РРФСР: Н. В. Нагулдіф Д. Д. Федоровим, І. О. Купріновим, К. А. Мойсеєнком, Н. К. Гарінін, заслуженою артисткою РРФСР та Удмуртської АРСР Л. В. Самеєнковою. Щороку театр поповнюється випускниками вищих та середніх театральних училищ закладів. Зараз в театрі працює здібна молодь — Г. Збруєва, Л. Каміньгорська, Н. Липницький, Н. Нелюбова, В. Пугачова, М. Четвергов. Головний режисер театру — О. О. Образцов.

Це вже не перший наш візит на Україну. Ми побували в Сумській, Вінницькій, Чернігівській областях, у Сімферополі, Мухомові та інших містах. З глядачами Кіровоградщини ми знайомі. П'ять років тому вже побували тут. Ось чому теперішній приїзд обіцяє ширі зустрічі з нашими друзями — робітниками та колгоспниками області в театрі, безпосередньо в цехах та на жнивному полі.

Ю. КОЧЕТКОВ,
директор Астраханського театру імені Кірова.

ЗАТИШОК У ВИТЯЗІВЦІ

Дівчата пригадують минуле літо. Збиралися разом у сільському Будинку культури. Іхали в поле чи на ферму. Радісно було від думки, що на них чекають. Привозили трударям пісні, привітання на адресу передовиків жнивного поля. Дякували дівчатам хліборобів.

Пріємно було й дояркам. Це їм адресували дівчата слова:

— У нас славні є доярки, всі в селі їх знають. Вони перші разом сонце зустрічають. То ж і пісню веселою широкіх вітаємо!

Та найприємніше було їм, самим учасницям агіткульбригади «Нумо, дівчата!»

Та минула весна. Кінчається перший літній місяць. Жнива у Бобринецькому районі от-от почнуться. Підуть напружені дні підготовки. Механізатори ростання перевіряють агрегати. І лиш агітбригада «Нумо, дівчата!» живе у дивному спокої. Сценарій виступу ще не складено. У розмові з директором клубу М. А. Григор'язовим виявилось, що навіть його основи немає. Щоправда, Наталка Пижова (керівник бригади) стверджує,

над ним вже працюють учасники виступу. Але така неугодовність між директором і художнім керівником нашою вже працюють учасницями виступу. Але така неугодовність між директором і художнім керівником нашою вже працюють учасницями виступу.

Підготуватись був час. Весною Бобринецький районний відділ культури провів спеціальну нараду та семінар керівників художніх агітбригад. На них ретельно обговорили, як на період жнив організувати роботу агіткульбригад, підготовку до свята обжинок.

Не займалося цим питанням і комітет комсомолу колгоспу (секретар Н. Таран). Хоч переважна більшість учасників самодіяльності в селі — молодь.

Керівники Витязівського Будинку культури сподіваються підготувати виступ за кілька днів. Та чи ж буде він відповідати вимогам часу, чи встигнеться підготуватись так, щоб виступ приніс справжню естетичну насолоду хліборобам?

М. МІКЕЛЬ,
спецкор. «МК».

Бобринецький район.

П'ята трудова чверть НА ПОЛЯХ—УЧНІВСЬКІ БРИГАДИ

Цього року вперше на базі колгоспу імені Карла Маркса діє табір праці та відпочинку старшокласників Нерубайської середньої школи. Кожну з чотирьох бригад, що змагаються між собою, очолює бригадир, який працює нарівні з ін-

шими. Група контролю після виконання завдання перевіряє та оцінює зроблену роботу.

На ранковій лінійці перед стресом тим, хто потрудився найкраще, оголошується подяка. Працюють учні півдня. Потім активний відпо-

чинок: тут і КВБ, шефські концерти для колгоспників, турпоходи, екскурсії. Багато уваги приділяється спорту. Кожен день під керівництвом вчителя фізкультури О. А. Гриценкова проводиться спортивні змагання, класні керівники Н. С. Семе-

нюк та Т. П. Гриценко читають лекції, проводять профорієнтаційну роботу з старшокласниками.

Учні вже побували в міському краєзнавчому музеї та в Уманському парку «Софіївка». Привітно зустрічали нас на Затишівщині діти Героя Радянського Союзу Черняхівського в селі Оксанино, де ми відвідали його музею.

Ми вдячні правління колгоспу імені Карла Маркса за таке піклування. Незабаром на зміну нам придуть учні восьмих та дев'ятих класів. Спевнені, що й вони добре попрацюють та відпочинуть.

Олександр СОРОЧАН,
член комсомольського комітету Нерубайської середньої школи Новоархангельського району.

КОМСОМЛЬСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

СВЯТА народу мають гарні традиції, коріння їх сягають в сиву давнину — викристалізовані часом вони привабливі своїм колоритом. Деякі з обрядів віджили, безповоротно відійшли в минуле. Тому життя створює нові, які б відповідали вимогам сьогодення. В розробці необхідних святкових сценаріїв беруть участь представники усіх видів мистецтва. І не тільки фахівці.

От, наприклад, студент Кіровоградського педінституту В. Жукова і В. Філімонов разом з викладачем фізико-математичного факультету А. Мартинюком створили принципово новий сценарій комсомольського весілля, природно, включивши в його програму традиційні елементи.

...Швидкий танок Інститутської «Юності» змінюється ліричною народною піснею. Сучасне орга-

нічно вплелось у новостворений обряд — адже весілля комсомольське.

Молодий і молода — майбутні педагоги. Микола Маєтний тільки-но одержав диплом, а Надя Луценко — студентка III-го курсу.

Щорічно молоді слова депутата міської Ради депутатів трудящих Соїдана Леонідовича Скальського прозвучали піднесено, хвилюючи їх суть глибоко запала в серце не тільки молодого подружжя, бо прийняття актового залу педінституту, де відбулась урочиста реєстрація шлюбу, було започатковане друзі і незнайомі, батьки і викладачі, діда і племінні з різних факультетів прийшли в цей день поздоровити молодят з великою подією.

В. БОНДАРЕНКО.

М. Кіровоград.

ГОСПОДАР ПОЛЯ— МЕХАНІЗАТОР

Просанні культури в колгоспах і радгоспах Львівської області обробляють інші механізатори. Всі операції — від підготовки ґрунту до збирання врожаю вони виконують за допомогою машин.

Кардинально розв'язується проблема боротьби з бур'янами. Поряд з гербицидами в області широко застосовують ротатійні борінки. Цей простий пристрій, виготовлений соціальними механізаторами, являє собою циліндричний валок з прив'язаними до нього зубками. Агрегатуються борінка з культиватором, і під час роботи, обертаючись навколо своєї осі, викидає бур'яни на поверхню, одночасно розпушуючи ґрунт.

(РТАУ).

ІСТОРИЧНА ПОДІЯ

Є такі події, які по праву називаються історичними. До них, безумовно, відноситься й офіційний візит Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва в США. Посланцем миру називають товариша Л. І. Брежнєва, кому близькі долі людства, мир і безпека народів.

Візит Генерального секретаря ЦК КПРС в США, безперечно, вплине на всю міжнародну обстановку. Мова йде про надзвичайно важливі переговори, зв'язані з забезпеченням миру у всьому світі і з дальшим розвитком співробітництва між країнами з різними со-

ціальними системами. Позитивні результати, досягнуті під час радянсько-американських переговорів на вищому рівні в Москві, як і безперервний процес розрядки в Європі, дають підстави стверджувати, що ленінські принципи спільного співіснування стали надійним фундаментом в розвитку сучасного світу. Ясно також, що головну і визначальну роль в цьому процесі відіграють країни соціалістичної співдружності, перш за все, Радянський Союз.

Важливо відзначити, що радянсько-американський діалог у Вашингтоні починався не з нуля.

Обом сторонам було з чого виходити. Угоди, укладені в Москві, створили надійну основу, на якій тепер базується дальше співробітництво, що йде на користь не лише радянському й американському народам, але й всьому людству. Саме цю особливість радянсько-американського діалогу і вітає прогресивна світова громадськість.

Великої уваги заслуговує той інтерес, який останнім часом американські промислові кола виявляють до розвитку торгівлі з Радянським Союзом. Це свідчить про те, що вони бачать в Радянському Союзі надійного торгового партнера.

Володимир ВИПЛЕР,
чехословацький журналіст.



Стаття, інформація, коментар

СВІТ ВІТАЄ ПІДСУМКИ ВІЗИТУ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПРС ТОВ. Л. І. БРЕЖНЄВА

У ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКІЙ пресі та інших засобах масової інформації вважаються хорошим тоном уникати найвищих ступенів. Але в ці дні преса, радіо і телебачення ФРН, оцінюючи результати чергової зустрічі у верхах між Л. І. Брежнєвим та Р. Ніксоном називають її «подією десятиріччя», час від часу згадуючи старе німецьке прислів'я про «шарудіння великої мантиї історії, яке інколи доводить чуті сучасникам».

В тому, що переговори між Генеральним секретарем ЦК КПРС і президентом США уже привели до угод, які значною мірою визначають міжнародний розвиток в останню третину нашого століття, переконані всі без виключення західно-німецькі спостерігачі незалежно від їх політичних позицій.

В центрі уваги у ФРН, безумовно, залишається угода між СРСР і США

про недопущення ядерної війни. У Бонні підкреслюють, що ця угода виключає віднині не лише можливість глобального атомного зіткнення між двома найкрупнішими державами світу, але й вперше створює реальні передумови для лікві-

ЗАРАДИ

ЩАСТЯ НАРОДІВ

дації небезпечних вогнищ напруженості, які існують в світі зараз і можуть виникнути в майбутньому. Тому ця угода, згідно переконання західнонімецької громадськості, є благом для всіх країн і народів світу, справжнім прологом нової ери всесвітнього співробітництва.

З цим висновком тісно зв'язані й оцінки іншого важливого документа,

підписаного Л. І. Брежнєвим та Р. Ніксоном:

«Основні принципи переговорів про дальше обмеження стратегічних наступальних озброєнь». На думку тутешніх коментаторів цей документ є переломним пунктом у післявоєнній історії, перш

за все в тому, що обидві сторони урочисто відмовляються від прагнення до ядерної переваги один над одним і визнають спільний для них принцип безпеки.

Третім важливим результатом радянсько-американської зустрічі на вищому рівні є, за визнанням боннських політичних спостерігачів, той благотворний вплив, який вона, безумовно, спра-

вить на розрядку напруженості в Європі, на зближення і продуктивне співробітництво між Сходом і Заходом.

З точки зору коментаторів, близьких до урядової коаліції, радянсько-американська зустріч у верхах не лише значною мірою буде гарантувати успішну роботу наради з питань безпеки та співробітництва в Європі, що почалася в Хельсінкі, але й відкриває перспективи в галузі взаємного скорочення озброєнь в центрі Європи.

Зустрічі Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва з державними лідерами провідних країн Заходу весною і влітку цього року відкрили в очах громадської думки ФРН нову історичну епоху — епоху переходу від конфронтації до співробітництва між країнами з різним соціальним ладом.

М. ПОРТУГАЛОВ,
власкор АПН.
Кельн.

Повертаючись із своєї тріумфальної поїздки в Сполучені Штати, Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв зробив візит у Францію і протягом двох днів проводив переговори з Президентом Ж. Помпіду в містечку Рамбуїє під Парижем. Під час переговорів були обговорені як питання дальшого розвитку радянсько-французьких відносин, так і великі міжнародні проблеми.

Цей візит був оцінений надзвичайно високо не тільки урядом, але й найширшими верствами громадськості Франції, які справедливо побачили в ньому визнання того великого значення, що його наша країна надає дальшому розвитку дружнього радянсько-французького співробітництва.

ПЕРЕГОВОРИ В РАМБУЙЄ

У дні, коли Л. І. Брежнєв перебував у Сполучених Штатах і обговорював з Р. Ніксоном найважливіші міжнародні проблеми, деякі органи преси на Заході, в тому числі і у Франції, визнаючи величезне історичне значення рішень, які розроблялися керівниками двох найбільших держав світу, в той же час натякали на те, що поліпшення відносин між СРСР і США може завдати якоїсь шкоди іншим країнам.

Відвідання Л. І. Брежнєвим Франції і його зустріч з Ж. Помпіду остаточно спростували пусті вигадки тих, хто твердив, нібито Радянський Союз і США домовляються між собою про долю світу мало не за спиною всіх інших держав.

Відносини між СРСР і Францією уже давно набрали не тільки тісного, але й довірчого характеру. Між Кремлем і Елісейським палацом — резиденцією глави Французької держави в Парижі — встановлено постійну лінію зв'язку. Крім того, керівники двох країн регулярно зустрічаються один з одним, консультуючись в найрізноманітніших питаннях, що цікавлять як Радянський Союз, так і Францію.

Л. І. Брежнєв назвав міцніюче радянсько-французьке співробітництво «добрим зразком мирного співіснування, налагодження відносин дружби і добросусідства між великими державами, які належать до різних соціальних систем». Виступаючи на сніданку, який дав на його честь Президент Ж. Помпіду, він відзначив, що «Радянський Союз і Франція можуть вірігравати провідну роль у справі організації мирного співробітництва в масштабах всього континенту».

Це нагадування Л. І. Брежнєва про налагодження взаємовигідного співробітництва в загальноєвропейському масштабі має велике значення. З липня в Хельсінкі відкрилася нарада представників більш як трьох десятків країн, присвячена проблемам безпеки та співробітництва в Європі. СРСР і Франція можуть багато зробити для того, щоб робота цієї наради була справді плодотворною і принесла користь.

Як видно з коментарів французької преси, підсумки зустрічі в Рамбуїє викликали глибоке задоволення найширших верств народу Франції. Щодо радянських людей, то вони не можуть не пишатися тим, що зроблено новий великий вклад у здійснення Програми миру, схваленої XXIV з'їздом КПРС. Наша країна знову виступила перед усім світом як послідовний і невтомний борець за щастя майбутнього людства.

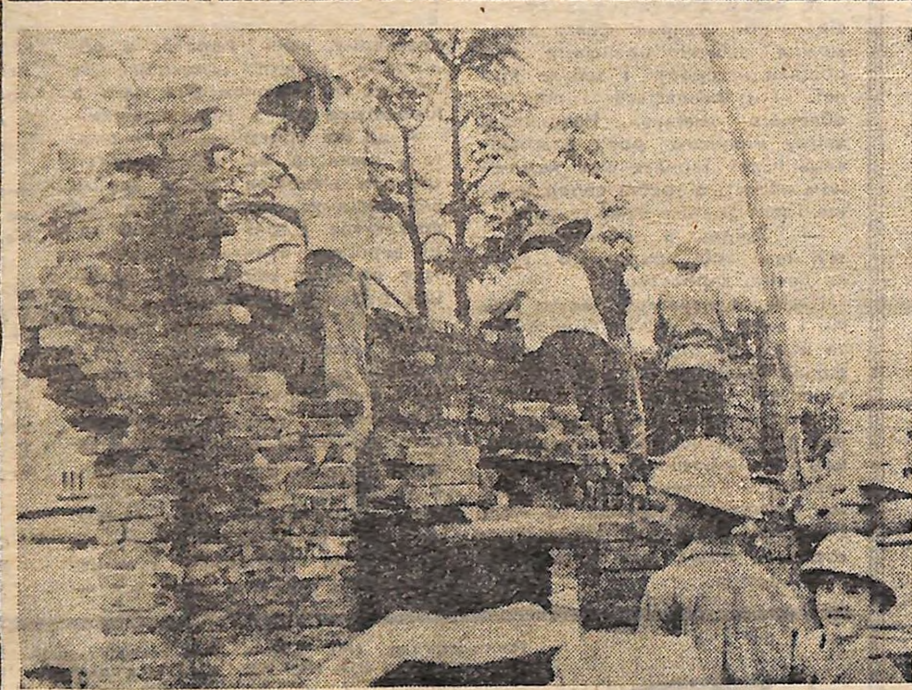
А. КРАСІКОВ,
(ТАРС).

НА БЛАГО ЛЮДСТВА

Монгольська громадськість палко вітає візит Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва в США. Чергова радянсько-американська зустріч у верхах, ми в цьому глибоко переконані, — новий важливий крок у справі дальшої розрядки міжнародної напруженості, поліпшення радянсько-американських відносин, поглиблення співробітництва двох країн.

Угоди, які були підписані в ході візиту, піднімають на новий, більш високий рівень відносини між двома найкрупнішими державами світу, що, безумовно, благотворно вплине на нормалізацію міжнародної обстановки в цілому. Від результатів переговорів між Л. І. Брежнєвим та Р. Ніксоном виграють не лише радянський і американський народи, а й усі люди доброї волі, які хочуть тривалого й міцного миру.

Ч. ЧИМІД,
монгольський письменник, лауреат Державної премії МНР, член Всесвітньої Ради Миру.



ТРУДЯЩІ ДРВ ВІДДАЮТЬ ВСІ СИЛИ ЯКНАЙШВИДШІЙ ВІДБУДОВІ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА КРАЇНИ, ЩО ТЯЖКО ПОСТРАЖДАЛО ПІД ЧАС ВІЙНИ.
НА ФОТО: БУДІВНИЦТВО БУДИНКІВ В ОДНОМУ З НАЙБІЛЬШ ЗРУЙНОВАНИХ РАЙОНІВ ХАНОЯ.
Фото БТА-АПН.

ПОВНА ПІДТРИМКА І СХВАЛЕННЯ

Соціалізм і мир — це нерозривні поняття. З перших днів свого існування Радянська держава керується принципом мирного співіснування. Цей принцип став також одним з основних напрямків зовнішньої політики Народної Польщі.

22 липня наша республіка буде урочисто відзначати День Відродження, XXIX річницю утворення Польського комітету національного визволення — першого народного уряду, сформованого в 1944 році на землі, звільненій славною Радянською Армією та частинами Війська Польського.

В ті дні новий уряд опублікував Липневий маніфест, в якому говорилося про міцний союз та дружбу з Радянським Союзом як основний принцип польської зовнішньої політики, як гарантію цілої безпеки і миру. В ньому підкреслювалося також, що зовнішня політика Народної Польщі буде базуватися на принципах колективної безпеки.

Ленінський принцип мирного співіснування, на основі якого розроблені конкретні політичні кроки Програми миру, накресленої XXIV з'їздом КПРС, сьогодні

послідовно втілюється в життя. Результати переговорів керівників Радянського Союзу і Сполучених Штатів оцінюються в Польщі як величезний успіх радянської зовнішньої політики, успіх координованих акцій країн соціалістичної співдружності на міжнародній арені.

Підписання у Вашингтоні угоди матиме велике значення для ходу і результатів першої загальноєвропейської конференції з питань безпеки і співробітництва, яка почала свою роботу 3 липня цього року в Хельсінкі.

Рудольф ХОФФМАН,
польський публіцист.

Варшава.

● НА ПРИЗ «ШКІРЯНИЙ М'ЯЧ»

ХЛОПЧИКИ ВИПРОБОВУЮТЬ
Х А Р А К Т Е Р

ЮНІ ФУТБОЛІСТИ СЕЛА
ГАНІВКИ ПЕТРІВСЬКОГО
РАЙОНУ СТАЛИ ПЕР-
ШИМИ ПРИЗЕРАМИ ЗМА-
ГАНЬ.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.



ДБУТЬ, не варто розтлумачувати, яку радість, які хвилюван-
ня приносять лист фронтового друга, з яким ділили гіркоту
відступу, пережили пекло Курської битви, радість наступу і
щастя перемоги...

Якось рідні переслали мені лист мого бойового побратима, ко-
лишнього помічника навідинка гвардійського міномету («като-
ші») Миколи Ілеханова. З ним ми востаннє бачилися посени
сорок п'ятого року. Бойовий друг розповідав про себе, згадував
своє життя по зброї. В кінці листа повідомив адреси наших
спільних друзів-однополчан, разом з якими донеслось брати
участь у знеслінні бою на Курській дузі.

Я зав'язав зі своїми фронтовими товаришами листування. Ба-
гато цікавого повідомили вони. Їхні листи читав як незвичайну
повідість про бій-походи, про велич радянської людини, про її
славні трудові звершення в мирний час.

Сь лист Івана Сковорода з Тамболющини, якого в нашому
дивізіоні знали як хороброго комсомольця, відмінного за'яз-
кника. Але перш, ніж прочитувати його листа, розповів про
одні бойовий епізод.

Це було в ніч перед початком Курської битви. Кілька разів
протягом ночі командир взводу зв'язку лейтенант Пухний по-
слав Сковорода, щоб той відновив зв'язок спостережного пункту
дивізіону з батареями. Відновивши, Сковорцов повернувся назад.
Зв'язок деякий час діяв, а потім його знову не було. Треба бу-
ло ще раз йти в ніч, в темряву, шукати пошкодження польово-
го кабелю. І так раз у раз. А пошкодження кабелю було майже
в одному й тому ж місці. «Ні, це не від обстрілу рується зв'яз-
ок, тут щось не те», — подумав Сковорцов. Заліз поряд з ліній-
ю зв'язку. А згодом в нічній темряві помітив постать, яка набли-
жалась до нього. Хтось нахилився над дротом, клацнула пожи-
ці. І в ту ж мить Сковорцов, спритний і дужий, з усієї сили
ударив прикладом автомату того, хто розрізав кабель. То був
гітлерівський. Сковорцов викинув з його рук автомат, зв'язав фа-

● ДО ТРИДЦЯТИРІЧЧЯ КУРСЬКОЇ БИТВИ

ЧЕРЕЗ ВОГНЕВУ
ЛАВИНУ

шину кабелем руки і привів його в дивізіон. За винахідливість,
сміливість ефрейтор Сковорцов нагороджений медаллю «За від-
вагу».

Ось що пише в своєму листі хоробрий зв'язковець, учасник
битви під Курськом: «Твій лист нагадав мені з усіма подроби-
цями наші основні діла на Курській дузі. Перед мною наче жи-
ві, встали незабутні однополчані: і безстрашний командир «ка-
тоші» сverdоловський метальник Олександр Горшков, який мав
прямою наводкою бити по ворожих танках, і зв'язковець Вадим
Козин, який із шкільної лави пішов на війну і навіть у найважчі
хвилини складної фронтової обстановки любив жартувати і
сміятися, підбадьорюючи своїх товаришів, Іван Суслов, кращий
водій бойової машини і перший заспівав батареї.

Пам'ятаю, у дні війни я казав: кращої професії у світі не-
має, як тесля.

Тепер я, як і до війни, працюю теслею. Роботи — тільки всти-
гай. Сім'я живе добре, маю трьох синів. Головне — аби збер-
сти мир: хто-хто, а ми з тобою знаємо, що таке війна...».

Кілька теплих, задушевних листів надіслав і колишній радист
Гліб Коляда. Він за складом свого характеру тиха, соромлива
людина. Але, коли потрапив у складну ситуацію біля села Кра-
совки Курської області, то не розумівся, багнетом заколов фа-
шиста, врятував життя командира дивізіону, за що був наго-
роджений орденом Червоного Прапора. Гліб Коляда ніколи
не розлучався з книгою. Скрізь — в мокрому окопі, в напівтем-
ній землянці, під обстрілом і бомбардуванням його можна було
бачити з книжкою в руках. Читав, щось записував, збирав і
хоча у солдатській мішці різні зразки камінців, папіра, галини.

— Дуже хочеться вчитися, — не раз говорив Коляда.
І ось лише мені... кандидат геологічних наук, старший науко-
вий співробітник дослідного інституту Гліб Олександрович Ко-
ляда:

«Люблю гори, особливо райони півних снігів і льодовиків,
люблю країну едельвейсів і послист байбаків. Починаючи з 1949
року, блукаю горами і долинами Середньої Азії, шукаю і від-
криваю скарби землі...».

Додам про те, що недавно я побував у гостях у славного дру-
га-однополчанина, який живе в Москві. Згадали запеклі бої під
Курськом, бойових друзів Костю Макарова, Євгена Бережного та
інших гвардійців, які віддали своє життя в боях за Вітчизну.

Кілька слів — про виховання Харківської комсомолки капітана
запасу Миколу Кулика, який командував дивізіоном. Це людина
надзвичайної сміливості. Пригадається такий бойовий епізод.
Недалеко від м. Малоархангельська Курської області після зал-
пу дивізіону «катош» одну бойову машину було пошкоджено
осколками ворожого снаряда, що вибухнув на вогневій позиції.
Капітан Кулик під шаленим вогнем фашистських шестиступе-
них мінометів переніс на вогневу позицію на іншій бойовій ма-
шині, з'явився «катош» на буксир і благополучно вивіз її з пек-
ла. Груді офіцера прикрашають два ордени Червоного Прапора,
орден Вітчизняної війни і Червоної Зірки.

Зараз Микола Павлович живе у Харкові. В одному з своїх
листів він пише: «Працюю ливарником. Не приховую: працюю
по-гвардійському, щоденно перевиконую норми. Обирали дему-
татом обласної Ради депутатів трудящих...».

А цим днями, напередодні тридцятиріччя битви під Кур-
ськом, я отримав ще одного листа. Від колишнього комсорга
першої батареї Сергія Макотрині.

Макотрині. Це був здібний навідинка «катоші», як писала про
нього фронтова газета. Розповів лише про одні його бойовий
подвиг.

Це було в розпал бою під Курськом, коли гітлерівські танки
на кілька кілометрів потіснили наші частини. Подано команду:
«На вогневу позицію». І ось вже навідинки бойових установок
біля прицілів. Але в цей час чорними коршунками налетіли «юн-
кери». Осколками бомби важко поранено командира мінометної
обслуги і водія бойової машини. Та комсомолец Макотрині не
розгубився. Він швидко перерозподілив обов'язки між бійцями
обслуги, навів «катошу» в ціль і дав залп. Як повідомили з
спостережного пункту, тільки одним залпом батарея знищила
третину ворожих танків і більше роти фашистів. Після залпу
біліє поклав на крило бойової машини важко поранених бойо-
вих друзів і поїхав на запасну вогневу позицію. За цей подвиг
комсорга батареї Сергія Макотрині було нагороджено іншим
солдатським орденом Слави III ступеня.

Віднайшов ще п'ятнадцятьох друзів-однополчан... Григорій
Коваленко, помічник наводника, працює в одному з колгоспів
Корсунь-Шевченківського району. Колишній комсорг третього ди-
візіону Олександр Мухін — на партійній роботі. Нещодавно я ра-
зом з ним побував на місяця бою. Микола Пухний і зараз слу-
жить в армії. Закінчив військово академію. Під Курськом був
лейтенантом. Зараз — полковник.

З хвилюванням читаю і перечитую теплі, задушевні листи з
різних кінців країни, листи безстрашних воїнів, героїв Кур-
ської битви, а інші вестерали мирної праці. Приємно знати, що
в кожній будові, у щедрих просях чи наукових відкриттях —
частка радянських людей, яким «що вище, те й на зріст, що
ширше, те й по нелегах, а що важче, те й посилене».

Іван БРАТЧЕНКО,
колишній наводник «катоші», комсорг дивізіону.
м. Кіровоград.

В Кіровограді і Знаменні одночасно
закінчилися фінальні поєдинки футболь-
них команд хлопчиків двох вікових груп
на приз «Шкіряний м'яч». Цьому передув-
вали змагання на першість ЖЕКів і бу-
динкоуправлінь, населених пунктів, міст
і районів.

Перш, ніж говорити про фінали, слід
відзначити, що дві третини районів не
взяли в них участі. Справа в тому, що,
хоч приз цей розігрується вже багато ро-
ків, ні в житлово-комунальних організа-
ціях, ні в комітетах по фізкультурі та
спорту не передбачені відповідні витра-
ти на цю справу. А хлопчиків потрібно
чимсь доставити до місця
змагань й назад, харчувати
кілька днів тощо. Грошей
на це не знаходять...

У Знаменні змагалося сім
команд хлопчиків 11—12 років.
До вирішальної гри між собою
без поразок провели ігри коман-
ди місцевої ЖЕК № 1 та ЖЕК
№ 7 м. Кіровограда. Юні пре-
дставники обласного центру, з
якими працює інструктор фіз-
культури Раїса Овчаренко, ви-
явилися сильнішими за своїх
суперників і виграли з раху-
ком 2:0.

І в Кіровограді, де першість
виборили всім команд хлоп-
чиків 11—12 років, події розви-
валися як в Знаменні. До сти-
хових ігор жодної поразки не
мали дві команди — села Га-
нівки Петрівського району та
ЖЕК № 1 м. Кіровограда. Кіро-
воградці грали грамотніше, тех-
нічніше, але для хлопчиків якось
«академічно». Петрівці ж ком-
пенсували деяку свою технічну
підсталість завзятістю, великим
бажанням виграти. Вони і
відкріпили рахунок, який кірово-
градцям вдалося зрівняти лише



ЦЕ СПРАВДІ приємно — стояти
на п'єдесталі переможця спор-
тивних змагань, тримати в руках
грамоту, кубок і цінний подару-
нок. А звідусіль — оплески тво-
їх прихильників. І тоді ти дещо
собі обіцяєш взяти новий роз-
гін, щоб вийти ще на вищу схо-
динку. А той, хто тобі по-добро-
му заздрив, дивлячись, як вша-
новують чемпіона, теж може,
був з надією стати в майбутньо-
му поруч тебе. Тож зрозуміло:
сам процес відзначення кращих
спортсменів має неабияке зна-
чення. Недарма ми, включивши
телевізор, чи прийшовши на ста-
діон, де відбуваються спортивні
змагання, чекаємо найбільш ціка-
вого — фінішу і моменту вру-
чення нагород.

Та часом доводиться з сумом
відзначати прикрий факт: пере-
можця забули відзначити або
обіцяли нагороду і забули про
неї. Так трапляється і під час
обласних змагань. Наприклад,
влітку минулого року спартакі-
вець Юрій Тарнаух став чемпіо-
ном області з греблі серед юна-
ків. Після змагань йому сказали:
— Зайдеш в облспорткомі-
тет, там тобі приготують приз
на десять карбованців.

Юрій здивувався: якщо вже
він і заслужив цінний подарунок,
то його мав отримати тут же, на
водній станції, в присутності всіх
учасників змагань.

Та довелося йти в комітет. А
там теж несподіване: простяга-
ють звичайнісіньку трикотажну
сорочку... Хлопець знизав плечи-
ма, залишив подарунок на столі
і вийшов з кабінету. Йому було
соромно. Йому, а не організо-
рам змагань.

Невдоволи — подібне. Вихован-
ка ДЮСШ № 1 Наташа Калініче-
ва виборола кубок області з
спортивної гімнастики.

— Отримаєш його потім, —
було сказано.

Це теж минулого літа. І ось
аж в травні цього року дівчина
отримала нагороду.

Не один місяць довелося че-
кати винагороди і Марку Соко-

його просто обманули, хоч вий-
шов він на старті не заради на-
городи.

З приводу цього ми попроси-
ли пояснення у відповідальних
працівників облспорткомітету.
Відповідь була короткою:

— Все залежить від нашої
бухгалтерії. Ми навіть суддям
під час змагань з багатоборства
ГПО не одразу могли виплатити

Не тепер, то в четвер
або як переможець спортивних змагань
відшукував свій приз

ловському, який переміг в об-
ласному турнірі шашкістів. За
призом він повинен був йти в
Кіровоград аж з Новоукраїнки.

А це ще прикрийше: після зма-
гань гімнастів на кубок області
тренери ніяк не перед своїми
вихованцями: призив ніхто не
приготував. І тоді наставники са-
мі вирішили купити кубки. Бо є
таке правило: переможець пови-
нен отримати нагороду...

Перелік фактів можна продов-
жити. Але, нам здається, що і
згадані дають підстави робити
висновок: практика відзначення
переможців змагань обласним
спорткомітетом помилкова. І як-
що її раптом будуть наслідувати
в районних, міських спортивних
організаціях чи в колективах фіз-
культури, то нічого й чекати од
спортсмена ініціативи і актив-
ності. Він зробить висновок —

належне. В Петровому і Улья-
овці відшукували різні варіанти,
щоб десь знайти гроші.

А бухгалтер М. А. Шигіна по-
тім спокійно зауважила:

— Все правильно. Хіба має
значення, коли оплатити. Голов-
не в справності актів і протоко-
лів.

Та спортсменам і суддям діла
до цього нема. Про вирішення
справи повинні дбати організо-
тори змагань. А вираз «Не тепер,
то в четвер» тут зовсім не пасує.
І закусілий переліт про те, як
придбати приз і знайти на це
кошти — не для популяризації.
Всім повинен бути відомий при-
з і нагорода, яку він отримав.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комуна-
ра».
м. Кіровоград.



ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
СУБОТА, 7 ЛИПНЯ. ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 9.00 — Про-

грама передач. (М). 9.05 —
Гімнастика для всіх. (М). 9.20
— Новини. (М). 9.30 — Для ді-
тей. «Оце так історія». (М).
10.00 — «Сьогодні міжнарод-
ний День кооперації». (М).
10.15 — Кольорове телебачен-
ня. Концерт молодих виконав-
ців. (М). 11.00 — «Третій, ви-
рішальний». Крайній рапорт
Камчатська область. (М). 11.45
— Програма мультфільмів.
(М). 12.15 — «Депутатський
прийм». Телеарис. (М). 12.45
— Концерт колективів худож-

ньої самодіяльності. (Харків).
13.15 — Михайло Іванович
Калінін. Документальний
фільм. (М). 14.15 — Актуальні
проблеми науки і культури.
(М). 14.45 — «Чудотворець». Ху-
дожний фільм. (М). 15.30 —
«Здоров'я». Науково-популяр-
на програма. (М). 16.00 — Ко-
льорове телебачення. «У світі
тварин». (М). 17.00 — «Екран
молодих». Телестафета «Ком-
сомольські зорі». (К). 18.00 —
Сольові телебачення. Чем-
піонат СРСР з футболу. «Тор-
педо». (М). «Динамо» (Тбі-
лісі). (М). В перерві — новини.
(М). 19.45 — Політичний
огляд газети «Правда».
Ю. Жуков відповідає на запита-
ння телеглядачів. (М). 20.30
— Інтербачення. Концерт класи-
чної музики. (Ленінград).
21.00 — Програма «Час». (М).
21.30 — «Що може бути кра-
ще поганій погоді». Худож-
ний фільм. (М). 23.05 — Новини.
(М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.30 —
В. Половин. «Береги невідомі
острови». Вистава дитин-
чого телевізійного театру.
(Дніпропетровськ). 13.35 —
Фільм-концерт «Веселі кар-
тинки». (К). 13.55 — «Сім'я».
(Донецьк). 14.55 — «Мальчи-
шча України». (Одеса). 15.15
— «Літературна субота». (К).
16.00 — «Зантра — Дені, ри-
балки». (К). 16.40 — Музич-
ний фільм «Рам-3 подорожує».
(К). 17.00 — «По концертних
залах Москви». Огляд. (М).
18.00 — «Кіпська панорама».
(К). 19.00 — Інформаційна
програма «Вісті». (К). 19.45 —
М. Карім. «Крайня Абуллі». Вис-
тава Миколаївського дра-
матичного театру. (Миколаїв).
20.45 — «На добраніч, Хіт».
(К). 21.00 — Програма «Час».
(М). 21.30 — Продовження ін-
стації. 22.30 — Інформаційний
огляд «На лапах республіки».
(К). 22.35 — Вечірні новини.
(К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Дмитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.